

דרכי נועם תורה

מזא' כיפור תש"ג

עליו פלגה

ולקחתם לכם פרי עץ הדור

בפסוק "ולקחתם לכם פרי עץ הדור", רומז לבחינת הצדיק שנקרא "עץ עושה פרי", כי זה כל ההבדל בין קדושה לס"א, שאל אחר [היינו סטרא אחרא] אסתרס ולא עביד פרי.

מה שאם כן צדיק שנקרא "הדר", משום שהוא עושה פרי, שהוא דר באילנו משנה לשנה. לכן מצאנו שכתוב אצל יוסף, "הוא המשביר לכל עמי הארצות", שהוא בבחינת "שובר אותם" ע"י הפירות שהיו לו, ולהם לא היה פירות.

בזה, כל אחד יכול לדעת ולהרגיש את מצבו, אם הוא מסטרא דטוב או להיפך חלילה וחס. והוא שרמזה לנו התורה כשאמרה "ויכלכל יוסף לחם לפי הטף", כי בחינת "טף" הם כנגד ג"ר, בסוד "והיו לטוטפות בין עיניך", שהוא בחינת תפילין של ראש.

ולכן נקרא יוסף "בן זקונים", "בר- חכים" - בסוד "למחיה שלחני", בחינת מוח- חיה שהוא ג"ר. וזה סוד הנאמר, "ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך, אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי" שיטלו בניו שני חלקים, ו"שכם" לשון חלק, [כפרש"י], שעל ידי הבנים שלו, שהבנים קרויים פירות, וזה ניתן ליוסף. והוא סוד "טף, למה הם באין, ליתן שכר למביאייהם", ששאלה מידת החכמה למה הם צריכים, הלא אין המדרש עיקר אלא המעשה, ומשיבים ליתן שכר למביאייהם, שהחכמה מביא לידי מעשה.

ומהי החכמה האמיתית שארבע המינים ללמדנו?

ואמר האדמו"ר שכל סימני הכשרות הללו יש בהם באדם ובמידותיו.

וכמו שבכל אחד מהם יש לשאוף לבוא אל שלמות המראה ושלמות המעשה, כך צריך כל אחד ואחד מישראל שבשם ה' יקרא לעמול עמל גדול על מידותיו, באופן שידע כי כשם שבכל אחד מהמינים יש סימני פסול – ויש כשר בדיעבד – וכשר – ולמהדרין, כך יש לדקדק ולחפש את המידות הרעות ולטפל בהם – זה אחר זה באופן שאוגדים את כולם יחדיו. כי בידוע – מידה רעה אחת אוגדת אליה מידות אחרות שמתקלקלות עימה.

על כן יש לאוגדן במינים, ולא לעשות חציצה בין המידות לאדם ולומר אפשי ואפשי במידה זו או אחרת, כשהדעת נותנת שעליה לתקנה.

בחג זה כשניטול את כלי הקרב של הקב"ה נגד הס"א יעשה כל אחד מאמץ מיוחד להתרומם מעל נטיותיו, תאוותיו, וידבק בכוח "כי ביום הזה יכפר עליכם" שלקח עמו מיוה"כ, בחינת "ולקחתם לכם" היינו ממה ששיך לכם וזו המחילה והכפרה של יום כיפור, אל שלמות האמונה והמעשה – ובזכות שבעת האושפיזין נכנס כולנו לסוכת עורו של לויטן במהרה בימינו אכ"ר.